

EXECUTIVE SUMMARY OF
FPO'S RESEARCH
PROJECTS
FISCAL YEAR 2014

เอกสารเผยแพร่ผลงานวิจัย รวบรวมบทสรุปผู้บริหารผลงานวิจัย
ของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557
www.fpo.go.th/e_research/

พิมพ์ครั้งที่ 1

ปีที่พิมพ์

พ.ศ. 2558

จำนวนพิมพ์

300 เล่ม

คณะผู้จัดทำ

ฝ่ายเทคโนโลยีและบรรณสารสนเทศ

ศูนย์บริหารงานวิจัยและบรรณสารสนเทศ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

ถ. พระราม 6 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 02 273 9020 ต่อ 3588

โทรสาร 02 618 3394

www.fpo.go.th/e_research/

จัดพิมพ์

ยูนิค สตูดิโอ

226/24 อาคารริเวียร่า 2 ถ. บอนด์สตรีท

หมู่บ้านเมืองทองธานี แจ้งวัฒนะ

ต. บางพูด อ. ปากเกร็ด จ. นนทบุรี 11120

โทร. 086 304 9998, 080 138 8080

E-mail : uniquestudios.th@gmail.com

คำนำ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) ได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยรวบรวมบทสรุปผู้บริหารของโครงการวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 จำนวน 5 โครงการ ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับอนุมัติจัดสรรงบประมาณและผ่านการพิจารณาสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เพื่อเป็นหนังสือฉบับพกพา (Pocket Book) ชื่อหนังสือ “Executive Summary of FPO’s Research Projects Fiscal Year 2014” เพื่อเผยแพร่ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

1) การศึกษาวิจัยและพัฒนามาตรการด้านการเงินการคลังเพื่อสนับสนุน
นักธุรกิจไทยในการลงทุนทางตรงในเมียนมาร์

2) การศึกษาเพื่อพัฒนากฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวกับการเลี่ยงภาษี
จากการลงทุนในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

3) การพัฒนามาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียว

4) การเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการคลังท้องถิ่น

5) การศึกษาแนวทางการปรับปรุงระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เพื่อเพิ่ม
ขีดความสามารถในการแข่งขันและรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

หน่วยงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า และการนำไปสู่การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยอย่างกว้างขวางต่อไป รวมทั้งขออ้อมรับคำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ด้วยความยินดียิ่ง

นายกฤษฎา จินะวิจารณ์

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สารบัญ

โครงการวิจัยที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

- ◆ การศึกษาวิจัยและพัฒนามาตรการด้านการเงินการคลัง
เพื่อสนับสนุนธุรกิจไทยในการลงทุนทางตรงในเมียนมาร์ 11
- ◆ การศึกษาเพื่อพัฒนากฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวกับการเลี้ยง
ภาษีจากการลงทุนในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย 17
- ◆ การพัฒนามาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ
สีเขียว 21
- ◆ การเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการคลังท้องถิ่น 25
- ◆ การศึกษาแนวทางการปรับปรุงระบบภาษีเงินได้
หัก ณ ที่จ่าย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
และรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 31

Executive Summary of Economic Research Fiscal Year 2014

◆ A Study to Develop Financial and Fiscal Measures That encourage Thai investors to make direct Investment in Myanmar	39
◆ A Study to improve taxation law related to tax Avoidance activities of the offshore investment Of Thai corporations	43
◆ Proposal to Developing Financial Measures to Support Green Economy	47
◆ Improving Efficiency in The Local Government Fiscal Planning	53
◆ A Study on improvement of withholding tax System for enhancing competitiveness and Supporting ASEAN Economic Community	57
ภาพกิจกรรม	61
รายชื่อโครงการวิจัยของ สศค. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 - 2557	69

โครงการวิจัยที่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณ
ของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
งบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

การศึกษาวิจัยและพัฒนามาตรการด้านการเงินการคลัง เพื่อสนับสนุนนักธุรกิจไทยในการลงทุนทางตรงในเมียนมาร์

ที่ปรึกษาโครงการ
นางพิลาสลักษณ์ ยุคเกษมวงศ์

คณะผู้วิจัย
นางสาวพรวสา คีรีนุพงศ์
นางสาวสุชุมาลัย ลัดพลี
นางสาวอรุณศรี เมธิสริยพงศ์
ดร.สมคิด บุญถันเหลือ
ดร.บุญทริก ไขษิตานุกุทธิ์
นายมเหศวร เกรือวัลย์
นายสุรเชษฐ์ ศศิพงศ์ไพโรจน์
นายธนกร โสภณวิทย์
นายศรัณท์ สมรักษ์

รายงานวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อภาคธุรกิจไทยในการลงทุนทางตรงในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ตลอดจนเสนอแนะมาตรการด้านการเงินและการคลังที่จะมีส่วนช่วยส่งเสริมการตัดสินใจของภาคธุรกิจไทยในการขยายการค้าและการลงทุนทางตรงในเมียนมาร์ เพื่อให้ภาคธุรกิจไทยได้ใช้โอกาสของการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มาเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยทั้งในด้านรายได้จากการลงทุน ชื่อเสียงของประเทศ และความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

ปัจจุบันสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ได้รับความสนใจจากนักลงทุนทั่วโลกในฐานะแหล่งลงทุนใหม่ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ และค่าจ้างแรงงานที่อยู่ในระดับต่ำ ขนาดของตลาดที่มีประชากรสูงถึง 58 ล้านคน ถือเป็นตลาดที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 5 ในอาเซียน แต่เมื่อรวมกับตลาดในประเทศใกล้เคียงแล้วมีขนาดใหญ่ถึง 2,800 ล้านคน โดย ณ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2557 มีนักลงทุนที่ได้รับอนุมัติโครงการลงทุนแล้ว 36 ประเทศ และเข้าไปลงทุนในเมียนมาร์แล้ว 28 ประเทศ การลงทุนสะสมจากต่างประเทศในเมียนมาร์จนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557 มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 36.65 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยประเทศที่ลงทุนในเมียนมาร์สูงเป็นอันดับหนึ่ง คือ จีน (คิดเป็นร้อยละ 38.67 ของมูลค่าการลงทุนสะสมทั้งหมด) ฮองกง (ร้อยละ 17.60) สิงคโปร์ (ร้อยละ 12.41) และไทย (ร้อยละ 8.20) การลงทุนจากต่างประเทศที่ผ่านมาส่วนใหญ่อยู่ในภาคน้ำมันและแก๊ส (ร้อยละ 37.19) รองลงมา ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า (ร้อยละ 36.16) อุตสาหกรรมการผลิต (ร้อยละ 7.99) โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 เมียนมาร์มีแผนในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนและทำธุรกิจภายในประเทศ อีกทั้งปัจจุบันโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวายซึ่งภาคเอกชนไทยได้รับสัมปทานในการพัฒนาโครงการ เป็นพื้นที่แรกที่มีการออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุนรองรับเงินลงทุนต่างชาติ และต่อมารัฐบาลเมียนมาร์ยังได้ออกกฎหมายเพื่อจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุนและส่งเสริมให้มีการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศเข้าสู่เมียนมาร์โดยในช่วงเวลาที่จัดทำรายงานฉบับนี้ เมียนมาร์ได้กำหนดเขตเศรษฐกิจพิเศษแล้ว 3 แห่ง ได้แก่ ทวาย จ้าวเพียว และติละวา

ประเทศไทยมีจุดแข็งและข้อได้เปรียบด้านการค้าการลงทุนในเมียนมาร์มากกว่าประเทศอื่นทั้งในด้านภูมิศาสตร์ที่มีพรมแดนต่อเนื่องกับเมียนมาร์ยาวที่สุด ด้านสังคมวัฒนธรรมที่มีความคล้ายคลึงกัน ด้านพฤติกรรมผู้บริโภคชาวเมียนมาร์ที่มีความนิยมสินค้าและบริการของไทย รวมทั้งมีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันใน

ธุรกิจ 5 สาขาหลัก ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมเกษตร เกษตรแปรรูป และอาหาร (2) ภาคบริการการท่องเที่ยว การให้บริการด้านการแพทย์และพยาบาล (3) ภาคบริการขนส่งและโลจิสติกส์ (4) อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (5) ภาคธุรกิจค้าปลีก - ค้าส่ง อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงตาม “แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน” ทำให้ประเทศไทยมีแต้มต่อเหนือนักลงทุนจากประเทศอื่น ๆ ในการเข้าไปลงทุนในเมียนมาร์ อย่างไรก็ตาม การลงทุนในลักษณะต่าง ๆ ในช่วงที่เมียนมาร์อยู่ระหว่างการเปิดประเทศยังคงมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ โดยเฉพาะในด้านโครงสร้างพื้นฐานในฝั่งเมียนมาร์ซึ่งขาดความพร้อมและยังไม่รองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ตลอดจนความพร้อมด้านทรัพยากรบุคคล ซึ่งปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้นำไปสู่การขาดความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสื่อสาร ปัจจัยการทำธุรกิจราคาสูง ขาดแคลนทรัพยากรบุคคลและแรงงานที่มีฝีมือ (Skilled Labor) ปัจจัยทางด้านการเมืองและกฎระเบียบที่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจและข้อจำกัดของบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงิน

รายงานการวิจัยฉบับนี้มุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อนักธุรกิจไทยในการลงทุนทางตรงในประเทศเมียนมาร์ โดยศึกษาวิจัยจากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึกต่อผู้ประกอบการและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดทำแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นจากผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเสนอแนะมาตรการด้านการเงินและการคลังที่มีส่วนช่วยส่งเสริมการตัดสินใจของนักธุรกิจไทยในการลงทุนทางตรงในประเทศเมียนมาร์อันประกอบด้วย

1. **มาตรการด้านการเงิน** อันได้แก่ (1) การปรับปรุงวิธีการอนุญาตเงินทุนไหลออกและอำนวยความสะดวกในการนำเงินเข้าออกระหว่างไทย - เมียนมาร์ (2) การปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ (3) การกำหนดให้ใช้เงินตราสกุลท้องถิ่นเป็นสื่อกลางในการชำระ

ค่าสินค้าและบริการ และการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนบาท - จ๊าดโดยตรง (4) การจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนภาคธุรกิจในการไปลงทุนในต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนธุรกิจในช่วงเริ่มต้น และร่วมลงทุนกับภาคเอกชน (5) การให้สินเชื่อเพื่อการไปลงทุนในเมียนมาร์ผ่านธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า (6) การอนุญาตให้จัดตั้งทรัสต์เพื่อลงทุนในกิจการในต่างประเทศ (7) การปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการออกตราสารหนี้สกุลเงินบาทสำหรับบริษัทต่างประเทศ โดยขยายคุณสมบัติของผู้ที่สามารถยื่นขออนุญาตการออกและเสนอขาย Baht Bond ในประเทศไทยให้รวมถึงนิติบุคคลที่ได้รับการจัดอันดับเครดิตจากสถาบันจัดอันดับเครดิตในประเทศไทย ในระดับที่ไม่ต่ำกว่าระดับที่ลงทุนได้ (Investment Grade) ซึ่งมาตรการด้านการเงินเหล่านี้จะช่วยเพิ่มทางเลือกในการระดมทุนในประเทศไทยให้แก่ธุรกิจไทยที่ไปลงทุนหรือร่วมทุนในเมียนมาร์

2. มาตรการภาษี ประกอบด้วยการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ โดยบรรเทาภาระภาษีซ้อนให้กับบริษัทไทยเป็นการทั่วไป ได้แก่ การให้นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยให้นำภาษีเงินได้ที่เสียไปในต่างประเทศมาหักออกจากภาษีเงินได้นิติบุคคลในไทย เงินปันผลที่ได้รับจากต่างประเทศได้รับยกเว้นไม่ต้อง นำมารวมคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด สำหรับมาตรการภาษีเพื่อการส่งเสริมภาคเอกชนไทยไปลงทุนในต่างประเทศ ประกอบด้วย (1) มาตรการจูงใจช่วงก่อนการลงทุนในต่างประเทศ โดยให้นำค่าใช้จ่ายในการศึกษาและเตรียมตัวไปลงทุนในต่างประเทศ ได้ 2 เท่า นอกจากนี้ ยังส่งเสริมการซื้อกิจการในต่างประเทศ โดยให้สามารถนำค่าใช้จ่ายในการเข้าซื้อกิจการในต่างประเทศ (Acquisition cost) มาหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีได้ (2) มาตรการจูงใจภายหลังการลงทุนในต่างประเทศ โดยให้การยกเว้นภาษีเงินปันผลที่นำกลับจากต่างประเทศแล้วและให้สามารถเครดิตภาษีที่ได้เสียไว้ในต่างประเทศ

3. มาตรการอื่น ๆ ประกอบด้วย (1) การเจรจาให้เมียนมาร์เปิดตลาดสาขาการเงินแก่ไทยเพิ่มเติม เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันภัย และบริษัทหลักทรัพย์

ของไทยได้เข้าไปดำเนินธุรกิจในเมืองมาร์ได้ (2) การให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่ประเทศเมียนมาร์ ผ่านสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน) (สพพ.) เพื่อปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงการคมนาคมและพัฒนาระบบสาธารณสุขโรคตามแนวระเบียบเศรษฐกิจเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (3) การส่งเสริมการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมในเมียนมาร์ (4) การกำหนดเขตเศรษฐกิจพิเศษบนพื้นที่ชายแดนไทย - เมียนมาร์ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุนของไทย

นอกจากการส่งเสริมการลงทุนในเมียนมาร์ที่กล่าวข้างต้นภาครัฐควรมีการขับเคลื่อนนโยบายและการบริหารมาตรการเชิงรุกอย่างมีประสิทธิภาพและบูรณาการโดยกำหนดหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการกำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมผู้ประกอบการของไทย ให้ขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศในรูปแบบ One - stop service รวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจในเมืองมาร์และในประเทศต่าง ๆ อาเซียน การบูรณาการการจัดทำ Roadshow และ Business Matching เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงตามเป้าหมาย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเชิงวิชาการแก่เมียนมาร์ เพื่อพัฒนาภาวะเทียบต่าง ๆ ในการส่งเสริมการลงทุน และให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการกำกับดูแล เพื่อช่วยพัฒนาภาวะเทียบการกำกับดูแลในเมียนมาร์ให้เป็นสากลและสอดคล้องกับไทย รวมทั้งสร้างเครือข่ายข้าราชการและผู้ปฏิบัติงานในทุกระดับเพื่อการอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ

การศึกษาเพื่อพัฒนากฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวข้อง การเลี่ยงภาษีจากการลงทุนในต่างประเทศ ของผู้ประกอบการไทย

ที่ปรึกษาโครงการ

นายอรรถพล อรรถวรเดช

คณะผู้วิจัย

นายปรนาคินทร์ กตัญญูตานนท์

นางสาววรปราณี สิทธิธรรม

ดร. สุมาพร ศรีสุนทร

นายพุดพิงศ์ นิลสุ่ม

ปัจจุบันการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศของประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างชัดเจน ซึ่งปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากนโยบายของภาครัฐ อาทิ การขจัดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บภาษีของกระทรวงการคลัง และการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับเพิ่มวงเงินให้บริษัทแม่ในประเทศไทยสามารถลงทุนโดยตรงในต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น อีกทั้ง การเปิดเสรีของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ซึ่งการลงทุนในรูปแบบไปรษณีย์แดนนี้ ผู้ประกอบการอาจลงทุนในรูปแบบบริษัทข้ามชาติ เช่น ตั้งเป็นนิติบุคคลใหม่ บริษัทลูก สำนักงานสาขา เป็นต้น โดยผู้ประกอบการมักเลือกรูปแบบและการจัดโครงสร้างการถือหุ้นเพื่อลดต้นทุนในทางภาษี และเลือกลงทุนในประเทศที่มีอัตราภาษีอากรต่ำและให้สิทธิประโยชน์ในทางภาษีที่สูง ผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่จะเคลื่อนย้ายผลกำไรในลักษณะการเลี่ยงภาษีมากยิ่งขึ้นเพื่อลดภาระภาษีให้ต่ำที่สุด เช่น การตั้งราคาโอน (Transfer Pricing) การเลือกอนุสัญญาภาษีซ้อนโดยบุคคลที่สาม (Treaty Shopping) หรือการโอนผลกำไรเข้าในดินแดนปลอดภาษี (Tax Haven) เป็นต้น

เมื่อพิจารณากฎหมายภาษีอากรของประเทศไทยตามความในประมวลรัษฎากรพบว่า ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมการเลี่ยงภาษีในบางกรณี เช่น การป้องกันการโอนผลกำไรเข้าไปในดินแดนปลอดภาษี นอกจากนี้ ขาดบทกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิด สำหรับการป้องกันการตั้งราคาโอน แม้ว่ากฎหมายไทยมีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการป้องกันการตั้งราคาโอนระหว่างบริษัทในเครือเดียวกันแต่ไม่ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจน ในทางปฏิบัติยังมีปัญหาในการตีความถ้อยคำในกฎหมายเกี่ยวกับ “ราคาตลาด” (Arm’s Length Price) ซึ่งแม้ว่าจะได้มีการออกคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.113/2545 เพื่อให้เจ้าพนักงานของกรมสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ของนิติบุคคล แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมทุกกรณี ส่วนเรื่องอนุสัญญาภาษีซ้อน แม้จะมีข้อสัญญาเพื่อป้องกันการกำหนดราคาโอนระหว่างวิสาหกิจในเครือเดียวกัน แต่เมื่อกฎหมายภายในไม่มีกฎหรือระเบียบในการป้องกันการกำหนดราคาโอน มาตรการป้องกันการกำหนดราคาโอนในอนุสัญญาภาษีซ้อนจึงไม่สามารถนำมาปรับใช้กับกรณีนี้ได้ นอกจากนี้ หากเปรียบเทียบกับกรณีมาตรการป้องกันการกำหนดราคาโอนแล้วในปัจจุบันประเทศไทยไม่มีมาตรการป้องกันการเลือกอนุสัญญาภาษีซ้อนโดยบุคคลที่สาม (Treaty Shopping) หรือโอนผลกำไรเข้าไปในดินแดนปลอดภาษี (Tax Haven) แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการจึงอาศัยช่องว่างทางกฎหมายดังกล่าวสร้างหน่วยลงทุนต่างประเทศ เพื่อเลี่ยงภาษีที่จะเกิดขึ้นในประเทศไทย

ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับหลักการตอบโต้การเลี่ยงภาษีของต่างประเทศพบว่า OECD ได้วางแนวทางพื้นฐานในการคำนวณหาราคาตลาดไว้อย่างชัดเจน โดยประเทศสหรัฐอเมริกามีการสร้างมาตรฐานเพื่อตรวจสอบและแก้ไขปัญหาในการตั้งราคาโอนซึ่งมีการสร้างมาตรการป้องกันการตั้งราคาโอนไว้ทั้งในประมวลรัษฎากร และในอนุสัญญาภาษีซ้อนที่ได้ทำความตกลงกับประเทศต่างๆ โดยหลักการในกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา มีแนวทางในการคำนวณหาราคาตลาดตามวิธีการของ OECD อย่างไรก็ดี ในทางปฏิบัติผู้ประกอบการมักใช้วิธีการเลี่ยงภาษีหลายวิธีการประกอบกัน เช่น การตั้งราคาโอน ในบางกรณีมักปรับใช้ควบคู่ไปกับวิธีการ Treaty shopping และ Tax Haven ซึ่งมาตรการทางกฎหมายในการป้องกัน Treaty Shopping และ Tax Haven นั้น ยังไม่มีแนวทางสากลในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน เนื่องจากมีความเชื่อมโยงกับอำนาจอธิปไตยและแนวทางกฎหมายภาษีภายในของแต่ละประเทศ ดังนั้น

ทิศทางการแก้ปัญหาการเลียงภาษีของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จึงเน้นเรื่องการขอความร่วมมือของประเทศสมาชิกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางภาษีอากรเป็นสำคัญ

ดังนั้น การแก้ไขปัญหการเลียงภาษีประเทศไทยมีความจำเป็นในการยกร่างกฎหมายที่มีบทบัญญัติเฉพาะเพื่อป้องกันการเลียงภาษีในการดำเนินธุรกรรมระหว่างประเทศที่มีความซับซ้อนในปัจจุบันโดยต้องปรับปรุงและพัฒนากฎหมายเพื่อป้องกันการเลียงภาษีให้ครอบคลุมทุกกรณี และสอดคล้องกับการดำเนินธุรกรรมระหว่างประเทศในปัจจุบัน นอกจากนี้ ควรปรับปรุงสถานะของคำสั่งกรมสรรพากรเพื่อให้มีสภาพบังคับมากยิ่งขึ้น อีกทั้ง การพัฒนาระบบข้อมูลผู้เสียภาษีเพื่อให้กรมสรรพากรสามารถตรวจสอบความถูกต้องในการยื่นภาษีของนิติบุคคลไทยที่มีการดำเนินธุรกรรมในต่างประเทศ โดยมีการกำหนดบทกำหนดโทษที่รุนแรงเพียงพอที่จะทำให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย อีกทั้ง สมควรศึกษาแนวทางของกฎหมายภาษีของประเทศอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบรายได้ของผู้ประกอบการที่ได้มีการลงทุนหรือโอนผลกำไรไว้ในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่า การปรับปรุงและพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการเลียงภาษีสำหรับประเทศไทยจึงมิใช่เพียงการแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่ให้ครอบคลุมกรณีการเลียงภาษีในธุรกรรมระหว่างประเทศเท่านั้น แต่จำเป็นต้องศึกษามาตรการใหม่ ๆ เพื่อส่งเสริมให้การบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

การพัฒนามาตรการทางการเงิน เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียว

ที่ปรึกษาโครงการ
นายลวรรณ แสงสนิท

คณะผู้วิจัย
นายเวทวงศ์ พ่วงทรัพย์
นายธนากร ไพรวรรณ
นางสาวปิยวัลย์ ศรีขำ
นายปฐมพงษ์ เอกวนิชชาญ
นายสุธี เหลืองอร่ามกุล
หม่อมหลวงพงศัระพีพร อาภาพร

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันจำเป็นต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยทรัพยากรธรรมชาติบางประเภทอาจไม่สามารถสร้างใหม่ทดแทนได้หรืออาจต้องใช้ระยะเวลาในการสร้างขึ้นทดแทน เช่น ถ่านหิน น้ำมันปิโตรเลียม และแร่ธาตุต่าง ๆ ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดทำให้ราคาของทรัพยากรธรรมชาติในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมสูงขึ้น นอกจากนี้การใช้พลังงานที่ไม่สะอาดเหล่านี้ยังส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศและมลพิษที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น แนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งพลังงานที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ (Renewable Energy) หรือเทคโนโลยีใหม่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Energy) ซึ่งจะช่วยพัฒนาคุณภาพของเศรษฐกิจและส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กันไป

แม้ว่าเศรษฐกิจสีเขียวจะมีประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมมากมาย การสนับสนุนทางการเงินเพื่อเศรษฐกิจสีเขียวในประเทศไทยยังมีข้อจำกัด โดยมีเหตุผลด้วยกันหลายประการ ประการแรก ธุรกิจส่วนใหญ่ โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ยังไม่ได้เล็งเห็นถึงผลประโยชน์ระยะยาวในการเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตให้มีประสิทธิภาพ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประการที่สอง สถาบันการเงิน ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจหรือธนาคารพาณิชย์ ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอในการประเมินความเสี่ยงและความคุ้มค่าของโครงการสีเขียว และประการสุดท้าย ในการดำเนินโครงการสีเขียวต้องใช้เงินลงทุนเริ่มแรกเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลให้ผู้ผลิตและสถาบันการเงินไม่สนใจการดำเนินธุรกรรมเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียว

ดังนั้น ในการสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียวในประเทศไทย ภาครัฐจึงจำเป็นต้องมีบทบาทสำคัญในการให้เงินทุนและสนับสนุนอุตสาหกรรมที่มีการผลิตพลังงานทางเลือก หรือมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น นอกจากนี้ มาตรการทางการเงินของภาครัฐในการสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียวควรดำเนินการผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีพันธกิจในการเติมเต็มช่องว่างในระบบการเงิน และมีเครือข่ายที่กว้างขวางสามารถให้การช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง

จุดประสงค์ของงานวิจัยนี้มีทั้งสิ้น 3 ประการ ได้แก่ 1) ศึกษาทางเลือกของมาตรการทางการเงิน ผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจในการสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียว โดยเน้นที่การลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน 2) วิเคราะห์และประเมินผลกระทบของทางเลือกของมาตรการทางการเงินผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจในการสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียวโดยเน้นที่การลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และ 3) พัฒนาองค์ความรู้ด้านการให้การสนับสนุนทางการเงินสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว โดยเฉพาะการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

การวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยนอกจากจะศึกษาและวิเคราะห์

สถาบันการเงินเฉพาะกิจทั้ง 8 แห่งเพื่อประเมินความสามารถในการดำเนินมาตรการทางการเงินสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียวแล้ว ผู้วิจัยยังได้พัฒนาแบบจำลองสำหรับการวิเคราะห์ ต้นทุน-ประโยชน์ (cost - benefit) ของทางเลือกของมาตรการทางการเงินผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว โดยเฉพาะการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการสนับสนุนทางการเงินสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว โดยเฉพาะการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ผ่านการดำเนินงานของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

จากการวิเคราะห์โอกาสและศักยภาพทางการเงินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจในการสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียว พบว่า สถาบันการเงินเฉพาะกิจในภาพรวมมีฐานะทางการเงินที่แข็งแกร่ง และพร้อมให้การสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียวทุกแห่ง โดยแต่ละแห่งก็มีความสามารถและศักยภาพต่างกันไป ยกเว้น บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) ที่มีพันธกิจในการดำเนินงานที่จำกัดและไม่สามารถให้การสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียวได้ ในส่วนของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจสีเขียวทั้งจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจและธนาคารพาณิชย์นั้น สรุปได้ว่าสถาบันการเงินทั้งสองประเภทมีการให้การสนับสนุนโครงการเศรษฐกิจสีเขียวที่ครอบคลุมธุรกิจทุกประเภท โดยเน้นให้การสนับสนุนด้านพลังงานทางเลือก เช่น โรงไฟฟ้าพลังแสงอาทิตย์และพลังลม และการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ส่วนอุปสรรคในการสนับสนุนโครงการเศรษฐกิจสีเขียวได้แก่ ขั้นตอนการพิจารณาสินเชื่อที่ยุกยาก ปริมาณและคุณภาพของวัตถุดิบที่นำมาเป็นพลังงานทางเลือก และโครงการมีความเสี่ยงสูง ทั้งความเสี่ยงด้านเครดิตและความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ และในแง่ของการสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียวจากภาครัฐนั้น ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าควรใช้มาตรการทั้งกึ่งการคลัง อาทิ การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ การค้ำประกันสินเชื่อ สำหรับมาตรการทางการคลัง เช่น การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี และมาตรการอื่น เช่น การจัดตั้ง One Stop Service เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่

ผู้ประกอบการและการสร้างความรู้เข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจสีเขียวให้แก่สาธารณชน เป็นต้น

ผลการใช้แบบจำลองผลประโยชน์และต้นทุนในการวิเคราะห์ประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียวตามแผนอนุรักษ์พลังงาน (ปี 2557 - 2573) พบว่า จะได้ผลประโยชน์รวมทั้งสิ้น 7.2 ล้านล้านบาท โดยแบ่งออกเป็นผลประโยชน์ทางตรงจากการประหยัดพลังงาน 6.7 ล้านล้านบาท และผลประโยชน์ทางอ้อมจากการลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 5 แสนล้านบาท ทั้งนี้ หากพิจารณาอัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (B/C Ratio) แล้ว พบว่า การลงทุนเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียวในภาพรวมมีค่า B/C Ratio เท่ากับ 1.8 และค่า B/C Ratio รายอุตสาหกรรมอยู่ระหว่าง 1.2 - 3.8 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประโยชน์ที่คุ้มค่าของการลงทุนหากพิจารณาผลตอบแทนอย่างรอบด้าน

ในส่วนของข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ผู้วิจัยได้เสนอมาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียวทั้งสิ้น 3 มาตรการ ได้แก่ 1) สินเชื่อสีเขียว (Green Loan) เป็นการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำโดยสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่รัฐบาลจะชดเชยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ย โดยการกำหนดอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงกับการวิเคราะห์ผลประโยชน์และต้นทุน 2) การค้ำประกันสินเชื่อสีเขียว (Green Guarantee) เป็นการค้ำประกันความเสียหายหากสินเชื่อธุรกิจสีเขียวกลายเป็นหนี้เสีย โดยมีธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) เป็นองค์กรหลัก และการค้ำประกันในกรณีที่ผู้ประกอบการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีหลักประกันไม่เพียงพอ โดยมีบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) เป็นหน่วยงานหลัก และ 3) กองทุนสีเขียว (Green Fund) โดยใช้ธนาคารออมสินเป็นหน่วยงานหลักในการเป็นแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้ธนาคารพาณิชย์ไปปล่อยสินเชื่อในโครงการสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียว โดยรัฐจะอุดหนุนส่วนต่างอัตราดอกเบี้ย

การเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการคลังท้องถิ่น

ที่ปรึกษาโครงการ
นายวุฒิมงคล จิตตั้งสกุล

คณะผู้วิจัย
นายพหล เก้าเอี้ยน
นายสิทธิรัตน์ ตรงมาศ
นางสาวพรทิพา ศรีขจรวุฒิศักดิ์
นายณัฐพล ศรีพจนารถ
นายณัฐพล สุภาดุลย์
นายชาญณรงค์ จางกิตติรัตน์
นายกวิน เอี่ยมตระกูล
นางสาวธีรภา ธีรรัตนสถิต

โครงการวิจัยเรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการคลังท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกระบวนการการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ (Technical Assistance) ระหว่างนักวิจัย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่การคลังท้องถิ่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการคลังท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในเรื่องการประมาณการรายได้ท้องถิ่น การบริหารรายจ่าย และการประเมินฐานะการคลังของ อปท. ผ่านการวิเคราะห์โครงสร้างการคลังและข้อมูลด้านการคลังของท้องถิ่น และเสนอแนะตัวชี้วัดทางการคลัง (Fiscal Indicator) เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางการพัฒนาและ

การวางแผนการคลังท้องถิ่น รวมถึงการระดมสมองร่วมกันในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดของการวางแผนการคลังท้องถิ่น เพื่อนำมาใช้กำหนด ยุทธศาสตร์ด้านการคลังของท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของท้องถิ่น

โครงการวิจัยนี้ได้กำหนดและคัดเลือก อปท. ที่เป็นกรณีศึกษา 2 แห่งตาม ข้อเสนอแนะของสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และสมาคมองค์การบริหารส่วน ตำบลแห่งประเทศไทย และตามเงื่อนไขที่คณะนักวิจัยได้กำหนด ได้แก่ เทศบาลเมืองคูคต และองค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ โดยคณะนักวิจัยได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่และผู้บริหารของ อปท. ทั้ง 2 แห่ง ในการวิเคราะห์และระดมสมองเกี่ยวกับแนวทางการวางแผนการคลัง ท้องถิ่น ใน 2 ประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการคลัง ประกอบด้วย การวิเคราะห์และประมาณการรายได้ การบริหารรายจ่าย การประเมินฐานะทางการคลัง ระดับหนี้สิน และเงินสะสม เพื่อกำหนดและนำตัวชี้วัดด้านการคลังมาใช้พัฒนาเป็นการกำหนด เป้าหมายเชิงตัวเลข และเสนอแนะให้ใช้กำหนดเป็นทิศทางและแผนการคลังท้องถิ่น และ 2) การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analysis) เพื่อนำจุดแข็งและ โอกาสของ อปท. ที่เป็นกรณีศึกษามาใช้พัฒนาเป็นยุทธศาสตร์การคลังของท้องถิ่นให้มีความ สอดคล้องกับสภาพการณ์ของท้องถิ่น

กรอบแนวคิดของโครงการวิจัยนี้ประกอบด้วย 1) การจัดทำและวิเคราะห์ตัวชี้วัด ด้านการคลัง เพื่อใช้กำหนดเป็นเป้าหมายเชิงตัวเลขในการกำหนดแผนการคลังท้องถิ่น ซึ่ง อปท. ควรกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการสถานะการคลังเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว หรือประยุกต์ใช้ตัวชี้วัดดังกล่าวในการบริหารจัดการหรือควบคุมสถานะด้านการคลัง เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพด้านการคลังของท้องถิ่น 2) แนวทางการประมาณการรายได้ท้องถิ่น เพื่อ ปรับปรุงให้ อปท. สามารถตั้งงบประมาณรายจ่ายให้มีความเหมาะสมกับรายได้อย่างแม่นยำ มากยิ่งขึ้น ซึ่งเพิ่มโอกาสในการจัดหาบริการสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการของ ประชาชนมากยิ่งขึ้น และ 3) การกำหนดยุทธศาสตร์การคลังจากการวิเคราะห์สภาพการณ์ (SWOT Analysis) ของท้องถิ่น เพื่อวิเคราะห์และนำปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสถานะทางการ คลังทั้งภายในและภายนอกมาใช้พิจารณาประกอบการกำหนดนโยบายการคลังของท้องถิ่น สำหรับ แนวทางการดำเนินโครงการวิจัยจะให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การระดมสมอง

ร่วมกันระหว่างนักวิจัย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ด้านการคลังท้องถิ่น และการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคในการวิเคราะห์ฐานะการคลัง การประมาณการรายได้ท้องถิ่น การจัดทำและการวิเคราะห์ตัวชี้วัดทางการคลัง รวมถึงการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดต่อการวางแผนการคลังของท้องถิ่น ซึ่งการวิเคราะห์ดังกล่าวในปัจจุบัน อปท. มีเพียงการวิเคราะห์สภาพการณ์ในภาพรวมเท่านั้น ไม่ได้มุ่งเน้นถึงการวิเคราะห์สภาพการณ์ด้านการคลังท้องถิ่น

ผลการศึกษาโครงการวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่า อปท. ที่เป็นกรณีศึกษายังคงมีข้อจำกัดในการวางแผนการคลังด้านรายได้ โดยมีโอกาสในการเพิ่มความเป็นอิสระทางการเงินผ่านการจัดเก็บรายได้ที่จัดเก็บเองให้เพิ่มมากขึ้น และมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงวิธีการประมาณการรายได้ให้มีความแม่นยำและใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้นด้านรายจ่าย อปท. ที่เป็นกรณีศึกษามีข้อจำกัดในเรื่องการเร่งรัดรายจ่ายลงทุน ซึ่งเป็นผลมาจากจำนวนบุคลากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และไม่มีความคล่องตัวในการเพิ่มบุคลากร เนื่องจากจะทำให้งบประมาณการรายจ่ายด้านบุคลากรเพิ่มขึ้นเกินเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ด้านดุลการคลัง อปท. ที่เป็นกรณีศึกษามีฐานะการคลังเกินดุลมาโดยตลอด แต่การเกินดุลดังกล่าวยังไม่สะท้อนถึงฐานะการคลังที่แท้จริง เนื่องจาก อปท. มีการใช้จ่ายจากเงินสะสม ซึ่งถือเป็นการใช้จ่ายเพื่อจัดหาบริการสาธารณะด้วย จึงควรรวมรายจ่ายดังกล่าวเพื่อประเมินฐานะการคลังที่แท้จริงของท้องถิ่น ด้านหนี้สิน อปท. ยังไม่มีการก่อหนี้อย่างมีนัยสำคัญ โดย อปท. มีขีดความสามารถที่จะดำเนินการได้ในอนาคต ซึ่งนักวิจัยได้เสนอแนะการก่อหนี้และติดตามภาระหนี้เพื่อบริหารจัดการหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการก่อหนี้ในอนาคตต่อไป นอกจากนี้ อปท. ที่เป็นกรณีศึกษายังมีโอกาสในการบริหารจัดการทรัพย์สินให้เกิดรายได้จากเทศพาณิชย์เพิ่มขึ้นได้ โดยไม่ถือเป็นการเพิ่มภาระในการจัดหารายได้ เนื่องจาก อปท. ไม่จำเป็นต้องดำเนินการเอง สามารถจ้างเอกชน หรือดำเนินการในลักษณะให้เช่าทรัพย์สินได้

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการวางแผนการคลังของ อปท. จากการทำตามโครงการวิจัยนี้จะให้ความสำคัญกับการวางแผนการคลังเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน

การบริหารจัดการสถานะด้านการคลัง 5 ด้าน ได้แก่ รายได้ รายจ่าย ดุลการคลัง เงินสะสม และหนี้สิน โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ด้านรายได้ อปท. ควรวางแผนการคลัง โดยกำหนดเป้าหมายเพื่อเพิ่มสัดส่วนรายได้ที่ อปท. จัดเก็บเองต่อรายได้รวม โดยบริหารจัดการทรัพย์สินให้เกิดรายได้ และการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินที่มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ลดการพึ่งพารายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บให้และแบ่งให้เป็นการเพิ่มความเป็นอิสระในการดำเนินนโยบายเพื่อกำหนดทิศทางในการพัฒนา อปท. ในอนาคต รวมถึงควรมีการจัดทำประมาณการรายได้ โดยอาศัยปัจจัยที่สะท้อนความสามารถในการจัดเก็บรายได้ รัฐบาลในแต่ละปี หรือสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับมหภาคมากขึ้น หรืออาจมีการสร้างกระบวนการติดต่อและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการประมาณการรายได้ หรือจัดทำงบประมาณรายจ่าย เช่น สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

2. ด้านรายจ่าย อปท. ควรวางแผนการใช้จ่ายเงิน โดยกำหนดสัดส่วนรายจ่ายในหมวดต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยพิจารณาตามความสามารถของตนเองในอดีต พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญของโครงการต่างๆ เพื่อใช้เป็นการรอบหรือแนวทางในการจัดทำโครงสร้างงบประมาณรายจ่ายที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างพอเพียง นอกจากนี้ อปท. ควรเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้จ่าย โดยพิจารณาประสานการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในหน่วยงานเพื่อให้สามารถเบิกจ่ายได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมทั้งควรพิจารณาการจัดจ้างเอกชนมาทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะแทน อปท. เช่น เก็บค่าธรรมเนียม และเก็บขยะมูลฝอย เป็นต้น เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของ อปท. เนื่องจากเอกชนมีความประหยัดต่อขนาดที่สูงกว่า

3. ด้านดุลการคลัง อปท. ควรประเมินฐานะการคลัง โดยพิจารณาดุลการคลังที่รวมรายจ่ายจากเงินสะสม ซึ่งถือเป็นดุลการคลังที่สะท้อนการดำเนินงานที่แท้จริงของ อปท. ทั้งหมด ซึ่งหาก อปท. พิจารณาดุลการคลังปกติ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีระเบียบกำหนดให้ อปท. จัดทำงบประมาณรายจ่ายไม่เกินประมาณการรายรับ ดุลการคลังดังกล่าวย่อมเกินดุล อปท. จึงไม่เห็นถึงความจำเป็นของการเพิ่มประสิทธิภาพการ จัดเก็บรายได้ และการขยายฐานภาษี จึงมีแนวโน้มที่ อปท. จะมีข้อจำกัดในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในอนาคต หรือ

อาจจะมียกเว้นไม่เพียงพอสำหรับรองรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน

4. ด้านเงินสะสม อปท. ควรพิจารณาถึงแนวการประมาณการรายได้ให้มีความใกล้เคียงกับค่าจริงมากยิ่งขึ้น เพื่อช่วยลดเงินสะสมส่วนเกินที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการประมาณรายได้ที่ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งเป็นการเสียโอกาสในการนำเงินดังกล่าวมากำหนดเป็นงบประมาณรายจ่ายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยสามารถประมาณการรายได้ให้ท้าทายมากยิ่งขึ้น

5. อปท. ที่มีสถานะทางการคลังเข้มแข็ง ควรพิจารณาการก่องหนึ่เพื่อลงทุนในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน หรือการบริการสาธารณะโดยมีการบริหารการการชำระคืนต้นเงินและดอกเบี้ยเงินกู้ นอกจากนี้ อปท. ควรจัดเตรียมความรู้ด้านการเงินที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น การจัดทำสัญญาเงินกู้ที่มีเงื่อนไขและข้อยกเว้นกรณีเกิดเหตุสุดวิสัยหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นต้น

การศึกษาแนวทางการปรับปรุงระบบภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ที่ปรึกษาโครงการ

นายวโรทัย โกศลพิศิษฐ์กุล

คณะผู้วิจัย

นางภัทราศรัย พานิชวงค์

นายศุภธธี เกตุทัต

นายมยุร บุญยะรัตน์

นางสาววาทีณี แก้วทับทิม

นางสาวจารุพัสดร์ พลทรัพย์

นายวิศรุต นามจรัสเรืองศรี

การจัดเก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของประเทศไทยมีการบังคับใช้มาเป็นเวลานานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา โดยการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายเป็นวิธีการจัดเก็บภาษีของรัฐที่กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคลจะต้องเสียภาษีก่อนที่จะถึงกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ โดยกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามประเภท เงินได้และอัตราภาษีที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้กรมจัดเก็บภาษีจัดเก็บรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งเป็นการบรรเทาภาระการเสียภาษีให้แก่ผู้รับเงินได้ที่ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในคราวเดียวกันเป็นเงินจำนวนมาก ตลอดจนการลดแรงกดดันในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรและลดภาระหน้าที่ในการตรวจสอบภาษีหรือการติดตามจัดเก็บภาษีในภายหลัง

อย่างไรก็ดี จากการศึกษาาระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของประเทศไทยพบว่า รูปแบบการจัดเก็บยังไม่สอดคล้องกับหลักการจัดเก็บภาษีที่ดี ได้แก่ หลักความเป็นธรรม หลักความแน่นอนและชัดเจน และหลักความมีประสิทธิภาพ เนื่องจากระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของไทยมีหลายอัตรา ในกรณีบุคคลธรรมดาอัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายขึ้นกับประเภทเงินได้ ทำให้มีอัตราภาษีแตกต่างกันถึง 7 อัตรา ในขณะที่อัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของนิติบุคคลขึ้นกับประเภทเงินได้ ประเภทผู้รับเงินได้ และประเภทผู้จ่ายเงินได้ ทำให้มีอัตราภาษีที่แตกต่างกันจำนวน 7 อัตรา เช่นเดียวกับการที่มีอัตราภาษีที่หลากหลาย ส่งผลให้เกิดความสับสนต่อผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้จัดเก็บภาษีและนายจ้าง รวมถึงผู้เสียภาษี นอกจากนี้ อัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายจากเงินได้บางประเภทกำหนดไว้สูงเกินไปซึ่งเป็นการสร้างภาระต่อผู้ประกอบการเกินความจำเป็น ดังนั้นในการศึกษานี้คณะผู้วิจัยจึงมุ่งวิเคราะห์ความเหมาะสมของระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของประเทศไทยในปัจจุบัน รวมทั้งแนวทางในการปรับปรุงระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายทั้งในด้านอัตราภาษี กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และการบริหารการจัดเก็บภาษีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยและรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาประสบการณ์ในการจัดเก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายประเทศต่าง ๆ ทั้งหมด 7 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น อังกฤษ สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และฮ่องกง พบว่าประเทศส่วนใหญ่จัดเก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี ส่วนผู้ที่อยู่ในข่ายของการเสียภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายขึ้นกับลักษณะของผู้มีเงินได้ในประเทศนั้น ๆ เช่น มาเลเซียและสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีนักลงทุนจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายจัดเก็บเฉพาะผู้ที่ไม่ได้มีถิ่นฐานในประเทศดังกล่าวเท่านั้น สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มาจากผู้ที่มีเงินเดือนเป็นหลัก การจัดเก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายก็จะมุ่งเน้นไปที่กลุ่มผู้มีเงินได้ดังกล่าวเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ประเทศที่มีระบบการจัดเก็บภาษีที่เข้าใจง่าย อัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายมีจำนวนไม่มาก กฎหมายไม่ซับซ้อนและไม่เป็นการระต่อ ผู้ปฏิบัติตามก็พบว่ามีความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศและเป็นที่ยอมรับ ต่อการตัดสินใจเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศด้วย

นอกจากนี้คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับระบบการจัดเก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายในปัจจุบันของไทยโดยการสำรวจความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก จำนวน 90 ราย รวมทั้งทำการสำรวจความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างรวม 150 ราย โดยสรุปได้ ดังนี้

1. การสัมภาษณ์กลุ่ม ผู้ประกอบการเห็นว่า อัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของประเทศไทยมีอัตราค่อนข้างสูงและหลากหลายมากเกินไป ส่งผลต่อสภาพคล่องของการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็กที่มีเงินทุนหมุนเวียนไม่มากนัก นอกจากนี้ กฎหมายที่เกี่ยวกับการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายยังมีความซับซ้อนส่งผลต่อการตีความ และเป็นต้นทุนในการดำเนินการของภาคธุรกิจ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการกำหนดอัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายเพียง 1 - 2 อัตรา เพื่อให้ง่ายต่อการตีความและการประกอบธุรกิจ รวมทั้งผู้ประกอบการบางส่วนเห็นว่าควรยกเลิกการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย เนื่องจากนิติบุคคลจะต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งปีและภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่แล้ว ซึ่งกรมสรรพากรสามารถตรวจสอบข้อมูลการเสียภาษีของนิติบุคคลได้จากการชำระภาษีดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้ประกอบการเห็นว่าระบบ การขอคืนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายมีความล่าช้าซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพคล่อง

2. การสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม คณะผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างรวม 300 ชุดและมีผู้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามจำนวน 150 ชุด ผลการสัมภาษณ์จากแบบสอบถามพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกับผลจากการสัมภาษณ์กลุ่ม กล่าวคือ ผู้ประกอบการเห็นว่าอัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายมีหลายอัตราทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจ ประกอบกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และคำอธิบายประกอบการเสียภาษี เงินได้หัก ณ ที่จ่ายเข้าใจได้ยาก ในบางกรณีผู้ประกอบการไม่สามารถระบุประเภทเงินได้ได้ชัดเจนจึงต้องอาศัยการตีความเพิ่มเติม สำหรับการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของภาครัฐู้ทำได้ดี แต่เนื้อหาค่อนข้างเข้าใจยาก โดยส่วนใหญ่ได้

รับทราบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายผ่านการอบรมสัมมนา เอกสาร รวมทั้งเว็บไซต์ของภาครัฐและภาคเอกชน ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะว่าควรปรับปรุงกฎหมายเพื่อลดความซับซ้อน เนื่องจากหากมีการหักอัตราภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายผิดพลาดผู้หักภาษีจะต้องเป็นผู้รับภาระ นอกจากนี้ ควรมีการปรับปรุงกระบวนการขอคืนภาษีให้มีความรวดเร็วเพื่อไม่ให้เกิดภาระต่อสภาพคล่องทางการเงินและการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่สรรพากร ควรตรวจสอบเฉพาะเอกสารจำเป็น และควรให้ยื่นชำระผ่านอินเตอร์เน็ตทั้งหมดเพื่อให้ฐานข้อมูลง่ายต่อการสืบค้นตรวจสอบหลักฐาน และยืนยันข้อมูลระหว่าง ผู้หักและผู้ถูกหักภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย นอกจากนี้เห็นว่าระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย มีความซับซ้อนกับการเสียภาษีเงินได้ครั้งปีควรเลือกใช้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง

จากการศึกษาข้อมูลและการประมวลผลจากการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 รายดังกล่าว คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ดังนี้

1. กรณีนิติบุคคล เห็นควรให้มีการปรับลดอัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย จากร้อยละ 3 เหลือ ร้อยละ 2 เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับลดภาษีเงินได้นิติบุคคล จากร้อยละ 30 เหลือร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ และกรณีบุคคลธรรมดาควรปรับลดอัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย จากร้อยละ 3 เหลือร้อยละ 2 ทั้งนี้สำหรับเงินได้ซึ่งถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราอื่น ๆ เห็นควรให้คงอัตราไว้เช่นเดิม

2. แนวทางการปรับปรุงระบบการคืนภาษี คณะผู้วิจัยเห็นว่ากรณีบุคคลธรรมดา ระบบการขอคืนภาษีมีความเหมาะสมแล้ว แต่ในกรณีของนิติบุคคลพบว่ามีปัญหา โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่เป็น SMEs คณะผู้วิจัยจึงมีเสนอแนวทางในการปรับปรุงระบบการคืนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของ นิติบุคคล ดังนี้

2.1 ปรับระบบการตรวจสอบหลักฐานทางบัญชีของผู้ประกอบการให้มีขั้นตอนที่รวดเร็วขึ้น

หากจำเป็นต้องมีการตรวจสอบเอกสารตรวจสอบเฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

2.2 กรมจัดเก็บภาษีควรเชื่อมโยงฐานข้อมูลและแลกเปลี่ยนข้อมูลของผู้เสียภาษีด้วยกันรวมทั้งควรใช้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีเป็นเลขเดียวกันสำหรับการเสียภาษีทุกประเภท

2.3 ควรกำหนดระยะเวลาในการคืนภาษีให้แก่ผู้ประกอบการ

2.4 ให้ผู้ประกอบการสามารถยกยอดภาษีที่ต้องขอคืนไปหักจากจำนวนเงินภาษีที่ผู้ประกอบการต้องเสียในปีถัดไป เพื่อลดปัญหาในการคืนภาษี

3. กฎหมายของประเทศไทยที่เกี่ยวกับการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายมีการกำหนดไว้ในประมวลรัษฎากร และกฎหมายลำดับรองหลายฉบับ ซึ่งสร้างความสับสนต่อผู้ปฏิบัติ จึงควรรวบรวมกฎหมายให้อยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน และอยู่ในลำดับชั้นที่มีความแน่นอน ในขณะที่เดียวกันก็ควรมีความยืดหยุ่นต่อสภาพเศรษฐกิจและการบริหารจัดการของรัฐบาล

4. ควรมีการจัดทำคู่มือประชาชนหรือ Tax Guideline ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่มีความเข้าใจง่ายทั้งในด้านรายละเอียดการหักภาษี การอธิบายข้อกำหนดต่าง ๆ และครอบคลุมการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายทุกประเภท รวมทั้งให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการจัดเก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายได้ง่ายและหลายช่องทางขึ้น ในขณะที่หลักปฏิบัติก็ควรมีความชัดเจนเพื่อให้เจ้าหน้าที่กรมสรรพากรสามารถให้ข้อมูลกับประชาชนได้ตรงกัน ลดการใช้ดุลยพินิจ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภาครัฐต่อประชาชน

5. ควรปรับปรุงหลักการทางบัญชีและหลักการทางภาษีให้มีความสอดคล้องกันและเป็นสากลมากขึ้น

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยเชื่อมั่นว่า หากประเทศไทยมีการปรับปรุงระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายตามแนวทางที่เสนอมาข้างต้นจะทำให้ระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของประเทศไทยสอดคล้องกับหลักการจัดเก็บที่ดีและสร้างขีดความสามารถของประเทศไทยได้ดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันผู้ประกอบการก็จะมีภาระและต้นทุนที่ลดลงส่งผลทำให้มีการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น และทำให้ภาครัฐจัดเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นในที่สุด

Executive Summary of Economic Research

Fiscal Year 2014

A Study to Develop Financial and Fiscal Measures that encourage Thai investors to make direct investment in Myanmar

As Thailand is approaching ASEAN Economic Community in 2015, it is a great opportunities for Thai corporates and entrepreneur to expand their businesses cross - border. This research and study report has been prepared to present factors which could be impediments for Thai businesses in making direct investment in Myanmar, and develop possible recommendations on financial businesses and fiscal measures that would encourage Thai corporates in expanding trade and investment in Myanmar.

Myanmar is becoming one of the most favorite investment destinations in the world, with its rich natural resources and relatively low labor cost when compare to most ASEAN countries. Myanmar's population is over 58 million, which can be regarded as the fifth largest economy in ASEAN. If we combine Myanmar population with those of surrounding economies, market size can reach up to 2,800 million consumers. As of 30 June 2014, Myanmar Investment Committee has approved foreign investment from 36 economies, where 28 of those have accumulated investment in Myanmar at the amount USD 36.65 Billion. China is the largest investor who shares 38.67% of the

accumulative investment, while Hong Kong shares 17.60%, Singapore 12.41% and Thailand 8.20%. The popular sectors for foreign direct investment are Energy and Gas (37.19%), Electricity (36.16%), and Manufacturing (7.99%). Since 2008, Myanmar government has been promoting foreign investment in Myanmar by issuing several laws and regulations. Dawei deep sea port and industrial area is one of the first project that a Thai developer has received concessions to develop such area. Recently, Myanmar government has issued a specific law to support establishment of Special Economic Zone (SEZ) to facilitate investors and promote foreign direct investment into the country. At the time of this report, there are 3 Special Economic Zones namely Dawei, Kyauk Phyu and Thilawa.

Compare to other foreign investors, Thailand has gained geographical and cultural advantages for having longest joint border, where shared culture and tradition can be found. Moreover, most Myanmar are traditionally favored Thai goods and services over others. In this connection, five major sectors in Thailand which are, food and agriculture, healthcare services and tourism, logistics and transportation, alternative energy, and retailing and wholesaling are having most competitive potential in Myanmar.

In addition, the ASEAN Connectivity Blueprint provides Thailand advantages over other competitors as we are located in the central of all connections. However, as being newly opened economy, Myanmar is still lack of necessary infrastructures, financial services, appropriate investment laws and regulations, political stability, and skilled labor which are major

challenges to foreign investors

This report is intended to study key problems and identify challenging factors for Thai investors who wish to make direct investment in Myanmar. The information used in this research is collected from public document, public and private sectors interviews, and from surveys dispatched to listed companies in Stock Exchange of Thailand. Financial and Fiscal related recommendations in this paper are as follow

(1) Financial Measures, such as, modify regulations governing cash carrying between Thailand and Myanmar to facilitate trade and investment, improve Thai regulations on collateralized lending by allowing borrowers to use some movable or intangible assets as collaterals, develop direct exchange rate between Baht and Kyat, allowing local currencies to be used for payment of goods and services, establish an investment fund to help support private sector in conducting feasibility studies and market survey during the pioneering stage of investment in Myanmar, allowing private sector to raise fund through foreign investment trust fund, providing loans through Export-Import Bank of Thailand (EXIM), improving Baht Bond issuance regulation to include foreign company that received investment grade rated from Thai rating agencies.

(2) Tax Measures. The paper proposes reformulating tax scheme to minimize tax burden to Thai investors such as allowing Thai locally incorporated company to reclaim tax which has been paid in foreign countries, exemption of tax for repatriation of dividend subjected certain conditions. In addition, the paper suggested that

companies can have deductible allowance of expenses concerning feasibility study, pioneering cost and acquisition cost, including tax credit for the tax paid on the repatriated amount of dividend.

(3) Other measures. The paper suggested the Thai government to request Myanmar to liberalize financial services sector in order to improve quality of services in Myanmar. In addition, Thailand should continue to support the development of infrastructure in Myanmar through NEDA, invest in Dawei Special Economic Zone and its related areas, and establish special economic zone on Thailand - Myanmar joint border area to facilitate cross - border trade.

Apart from aforementioned recommendations, effective investment policies and measures should be synchronized and complimented by all supporting agencies. Establishment of One - stop service center for Thai investors overseas is strongly recommended. Roadshow and Business - Matching activities should be coordinated among authorities in order to deliver effective result while using resources efficiently. Thailand should also offer technical assistance for Myanmar to develop comprehensive laws and regulation to facilitate investment, and create Thailand - Myanmar officials and agencies network for closer collaboration.

A Study to improve taxation law related to tax avoidance activities of the offshore investment of Thai corporations

Presently, the Thai economic system places high priority on economic expansion, resulting in the country's dependence on international trade, as a means to accelerate investment and production in Thailand. Thus, in order to promote overseas investment, the Bank of Thailand has further promoted capital outflows aimed at supporting more investment abroad, as well as the Ministry of Finance has launched a rule to mitigate the effects of double taxes. Moreover, since AEC will transform ASEAN into a region in 2015, policy measures to enable easier movement of goods and capital are being implemented. In this phenomenon, the creation of multinational companies and cross-border investment, such as setting up an offshore corporation, are commonly done by the entrepreneurs in order to reduce the aggregate tax burden. Transfer pricing, Treaty Shopping and Tax haven are widely used method to shift profits across borders to avoid or reduce tax.

Currently, neither specific anti-avoidance rules nor penalties provisions are described under the Thai tax law. Although the Revenue Department introduced its transfer pricing guidelines in the form of Departmental Instruction (DI) No. Paw. 113/2545, there is only general guideline designed to guard against tax avoidance arising from transaction between related parties conducted at higher or lower than market place. In practice, the guideline cannot efficiently

be applied to all transfer pricing cases. It is therefore just an internal guideline to assist revenue officers in reviewing taxpayers' transfer prices for compliance with the arm's-length principle. In fact, although the provision of Associated enterprise that aims to prevent transfer pricing in international transaction has been inserted in tax treaties that Thailand has entered into with other countries, such provision cannot fully be applied due to the lack of Anti-Avoidance rules in domestic laws. Also, unlike the transfer pricing provision, there is no detailed or any specific guideline in place in Thailand to fight Tax haven and Treaty Shopping. As a result, the Thai entrepreneurs use these legal loopholes to avoid their Thai tax burden by establishing their companies or subsidiaries in an offshore jurisdiction.

Under the OECD guideline, many methods have been suggested to prevent tax avoidance in international transaction. Among all member countries, Anti-tax avoidance scheme of the United States provides the most comprehensive measure, and substantially followed the recommendations from the OECD guideline. In detail, the US Anti-Avoidance provisions could be found in several laws such as Internal Revenue Code, Regulatory Regulation and Double Tax treaties that the US has concluded with other countries. However, in practice, to avoid tax, many methods are often used in conjunction with one another since that cross border tax avoidance situations involve issues related to jurisdiction. Unfortunately, there is no general international rule to combat Tax haven and Treaty Shopping. Thus, the global trend for preventing tax avoiders is international cooperation among governments for exchanging tax data and collection.

Therefore, this paper will suggest Thailand to develop domestic measures aimed at preventing tax avoidance in international transaction of offshore entities. The Thai revenue code should be revised to insert the more comprehensive anti-avoidance provisions, as well as the new measures such as the requirement for companies to report their overseas assets. With this disclosed information, the Revenue Department can extend taxpayer's database to be used for tax assessment in the future. Moreover, the Departmental Instruction (DI) of the Revenue Department on transfer pricing should be updated and improved its enforcement role. In this regard, the penalty for tax avoiders therefore should be high enough to deter fraud. Besides, the study of the global trend to prevent illegal tax avoidance and evasion is suggested to conduct in order to improve the Thai tax law. Therefore, not only the improvement of the present laws that Thailand needs to be taken in combatting tax avoidance of multinational cooperation, but it is necessary for Thailand to apply new measures to help collect the unpaid tax and enable the efficiently collection of the government.

Proposal to Developing Financial Measures to Support Green Economy

Not unlike the past, the Thai economic growth still very much relies on limited natural resources, most of which are irreplaceable or slow to replenish such as coal, petroleum, and minerals. The increasing scarcity of such resources resulted in their prices rising, pushing the costs of manufacturing upwards. Moreover, the usage of these so-called “Brown Energy” resulted in adverse climate change and increasing pollution. Therefore, the adoption of the idea of Green Economy, which focuses on developing renewable or environmental-friendly energy sources, will result in the expansion of Thailand’s potential output as well as sustainable social and economic development.

In spite of such tangible benefits, financial support for Green Economy in Thailand is still limited. This could be attributed to a number of reasons. Firstly, most businesses, especially the small and medium sized ones, still do not realise the long-term benefits of the transition to a greener and more cost-efficient manufacturing. Secondly, financial institutions, be they Specialised Financial Institutions (SFIs) or commercial banks, still do not have sufficient expertise to correctly assess the risk

and viability of Green-based projects. Last but not least, initial investment for such projects can be very capital-intensive, thereby discouraging both the manufacturers and the banks to be involved in borrowing or lending in the first place.

In order to kick start Green Growth in Thailand, it is imperative that the state be heavily involved in funding and supporting the industries who are involved in producing alternative energy, or willing to improve the efficiency and environmental friendliness of their manufacturing system. In addition, the financial measures to support Green Economy should be administered via the SFIs, whose mission to fulfill the gaps within the financial system and vast banking network make them the ideal institutions to do so.

The aims of this research are threefold. Firstly, to explore various financial measures to support Green Economy via SFIs, with specific focus on the investment to increase the efficiency of energy usage. Secondly, to analyse and assess the impact of the aforementioned measures. Thirdly, to develop the body of knowledge regarding financial measures to support Green Economy, especially the investment to increase the efficiency of energy usage.

There are both qualitative and quantitative aspects to this research. Not only was financial data of SFIs analysed in order to assess their capabilities in supporting Green Economy, but the experts from both the SFIs and commercial banks were

also interviewed in order for the researchers to gain further insights into appropriate measures in supporting Green Economy. In addition, the Cost - Benefit Analysis model has also been developed in order to quantify the benefits : both in terms of energy saved and pollution reduced, of the transition to a greener economy. Finally, the researchers will propose policy recommendations regarding financial support for the development of Green Economy by the SFIs, especially in investment to increase the efficiency of energy usage.

The analysis of the opportunity and potential of SFIs in supporting Green Economy revealed that the overall financial health of SFIs are sound, with virtually every SFIs being capable of supporting Green Economy with varying degrees of capability and potential. The exception is the Secondary Mortgage Corporate, whose limited mission restricted its ability to assist in this regard. As for the interviews with the experts from both the SFIs and commercial banks, it can be concluded that both has supported Green projects covering all types and sizes of business, with the focus on alternative energy enterprises such as solar and wind power play and loans to increase the efficiency of energy usage. In contrast, the limitations on Green Economy support are complicated loan granting process, inconsistent quantity and quality of raw materials used as alternative energy, and high risk nature of the projects both credit and operation-wise. In order for the state to support Green Economy, the experts suggest the use of Quasi - fiscal measures

like low - interest loans and credit guarantee as well as fiscal measures such as tax incentives. In addition, other measures like the establishment of one stop services to smooth the processes for the entrepreneurs and the dissemination of Green Economy knowledge to the public should also be considered.

After the application of Cost - Benefit model to analyse the benefits pertained to the investment to support green economy, it was found that total monetary benefits of such investment made in accordance with Energy Conservation Plan (2014 - 2030) is 7.2 trillion baht, of which 6.5 trillion are direct benefits from the conservation of energy and the rest (500,000 billion baht) from the reduction in Carbondioxide emission.

Regarding the profitability of such projects, overall Benefit to Cost Ratio (B/C Ratio) was calculated at 1.8, with individual B/C Ratio for each industry ranging from 1.2 to 3.8. In all, after taking into account all sorts of benefits, investment to support Green Economy shall yield substantial returns.

With respect to policy recommendations, the researchers have advocated the following three financial measures to support Green Economy; 1) Green Loan, low interest loans granted by SFIs with the state subsidising the interest differentials. In addition, the interest rate of each loan will vary according to its corresponding B/C Ratio. 2) Green Guarantee. This is in the form of loss guarantee by the Export- Import

Bank of Thailand (EXIM) should the green loan in question become delinquent. Moreover, the Thai Credit Guarantee Corporation (TCG) will also guarantee loans to small and medium enterprise entrepreneurs who wish to gain access to green loan despite having insufficient collaterals. 3) Green Fund involves using the Government Savings Bank (GSB) as the source of low interest fund for the commercial banks to issue loans to support green projects. The state shall also be responsible for subsidising interest differentials.

Improving Efficiency in The Local Government

Fiscal Planning

Research on “Improving Efficiency in The Local Government Fiscal Planning” is conducted with an aim to establish a technical assistance process between researchers, local authorities’ executives and staff, in order to enhance local authority’s efficiency in fiscal planning, especially in the areas of revenue projection, expenditure management and fiscal position assessment. These procedures should be carried out via fiscal structure and information analysis, fiscal indicators, as well as a SWOT analysis on fiscal planning to be used in a formulation of appropriate local fiscal strategy.

This research selected 2 local authorities for case studies, namely Kua-Kot Municipal and Tha-It-Tumbon Administrative Organization, according to the recommendation of The National Municipal League of Thailand and Tumbon Administration Organization Council of Thailand, in congruent with the guidelines for selection set by researchers. During the research period, researchers had cooperated with the staff of both local authorities in analyzing fiscal planning in 2 major areas, including the fiscal data analysis and SWOT analysis, in order to develop a proper local fiscal strategy.

Conceptual frameworks of this research comprises 1) Fiscal Indicators analysis and formulation as a numerical benchmark for local fiscal planning, to which achieving these indicators should be set as a target for local

authority for improving fiscal planning. 2) Revenue projection for local authority should be improved in its preciseness, which will also improve the efficiency in budget and public services provision. 3) Local fiscal strategy should be derived from SWOT analysis in order to capture all necessary factors. In addition, the methodology in this research focused on the exchange of views and brainstorming between researchers and local authorities' executives and staff. This also included technical assistance in the fields of fiscal position assessment, revenue projection, formulation of fiscal indicators and fiscal SWOT analysis, which is normally done only at the aggregate level

The result of this study can be concluded that the two local authorities still face some limitations in fiscal planning. They can increase financial independence via enhancing their own revenue collection and improving revenue projection. They also face an obstacle in capital expenditure disbursement from the lack of staff and a limit on personnel budget imposed by the Ministry of Interior. For fiscal balance, the consecutive surplus position does not reflect the actual fiscal position since their balances exclude the disbursement of their reserves, which should be incorporated into their fiscal position. Although these local authorities have not incurred any significant level of debt, the study recommended the framework and monitoring process that should assist them to efficiently manage debt in the future. Besides, the study also recommended these local authorities to utilize their assets more commercially in order to raise their own revenue.

Policy recommendations on local authority fiscal planning from this research can also be summarized by each relevant aspect

as follows;

1. Revenue: Local authority should set a target to raise the proportion of their own revenue to total revenue via asset management, expansion of taxation map and asset registration coverage in order to enhance revenue collection as well as increase their financial independence, which will be beneficial to their ability to set the direction of development for their own jurisdiction. Moreover, local authority should improve revenue projection method by incorporating factors that reflect their own revenue capacity and macro-economic situation. They should also establish a connection with central government agencies that are responsible for national revenue and budget formulation, such as the Fiscal Policy Office or the Department of Local Administration or Office of The Decentralization to the Local Government Organization Committee.

2. Expenditure: Local authority should set the budget each year that can respond to the need for public services in the area by setting ratios of each expenditure to total expenditure at a proper level according to their past performance and priority. They also need to increase their spending capacity by strengthening the internal cooperation between staff as well as outsourcing some of their responsibilities to private company, such as fee collection, in order to gain from economy of scale.

3. Fiscal balance: Local authority should assess their own fiscal position by factoring in their reserve spending, which will reflect their actual status beyond the surplus requirement that was set by the Ministry of Interior's regulation. Such requirement only makes local authority neglecting the necessity of fiscal planning and can lead to a fiscal shortage or insolvency in the future.

4. Fiscal reserve: Local authority should improve their revenue projection method, as a more precise projection will lead to a decrease in excess reserve and an increase in their capacity to provide public services.

5. Debt: Local authority with robust fiscal position can consider borrowing as a funding option for infrastructure or public services provision. Principal and interest management should also be implemented concurrently. Additionally, local authority should also prepare any essential financial knowledge such as borrowing contract with exceptional clause for natural disaster.

A Study on improvement of withholding tax system for enhancing competitiveness and supporting ASEAN Economic Community

Withholding tax system in Thailand has implemented since 1979, which aim at reducing tax evasion, increasing efficiency of tax administration and relieving tax payer's burden when the time of paying tax arrives. Subject to this system, whoever receives incomes must be deducted parts of their incomes by payees and the payees have a duty to pay the deducted tax for the Revenue Department.

After we review withholding taxation in Thailand, we find that withholding tax system has not been satisfied with three principles of taxation, composed of equality, certainty, and efficiency. Withholding tax system is quite complexity, there are 7 rates on different type of income, different payers and payees. Furthermore, some rate is too high which creates a heavy tax burden for enterprises.

In this paper, we study on the proper of withholding tax system in Thailand and review income tax laws which involve with withholding tax system, and study how to improve this system to enhance competitiveness of enterprises which is preparation of Thailand for regional integration under the ASEAN Economic Community in the future.

In the study of withholding tax system in seven countries, United State of America, Japan, Singapore, Malaysia, Philippines and Hong Kong, we find that most countries have applied withholding tax system

for a long time, their main reason is reducing tax evasion. Some countries such as Singapore and Malaysia have applied it only for non - residents because there are a lot of foreign investors in their countries. For United States of America, this measure aims at salary men instead of corporations.

Data from interviewing enterprises (from focus group and questionnaires) told us that withholding tax system in Thailand is quite complexity especially tax rates and implementation methods, lead to high cost of administration of enterprises and tax return system is also sluggishly, furthermore there is an overlap in paying withholding tax and income tax, lead to increase unnecessary burden to enterprises.

As mentioned above, we have some recommendation which may be a guideline for improving withholding tax system as follow;

1. Reducing corporate tax rate withheld from 3 percent to 2 percent of net profit while maintaining withholding rate of individual tax. While Personal withholding tax rate on business income should be reduced from 3 to 2 percent

2. Tax return system should be improved in the short and long run

Short run : improving *verifying* system of business financial statements to be more quickly and easily when tax payers want to file tax returns and set up the system gathering necessary data from tax payers. Moreover, tax return period should be limited.

Long run : Tax authorities should allow tax paid to be deducted from tax must be paid in the following year.

3. Income tax laws should be gathered into a group and be adjusted to have a more flexibility to economic changes.

4. It is necessary to provide tax guideline, which composes of information about income taxation and withholding taxation to help tax payers understand tax system

5. Lastly, tax authorities should create stability, predictability of tax rules and limiting administrative discretion.

In conclusion, we convince that withholding tax system will be more efficiency if it is improved as we recommend above. This improvement will help enterprise to increase competitiveness by reducing cost, increasing business cash flow and profit, lead to increasing corporate tax revenue for government at the same time.

ภาพกิจกรรม

โครงการวิจัยเรื่อง : “ การศึกษาวิจัยและพัฒนามาตรการด้านการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนนักธุรกิจไทย ในการลงทุนทางตรงในเมียนมาร์ ”

นางสาวพรวิสา ศิริบุพผะ และคณะผู้วิจัย

ณ โรงแรม S 31 สุขุมวิท เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2557

โครงการวิจัยเรื่อง : “ การศึกษาเพื่อพัฒนากฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวกับการเสียภาษีจากการลงทุนในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย ”

นายปรนาคินทร์ กัญญุตานนท์ และคณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยเรื่อง : “ การพัฒนามาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียว ”

นายเวทวงศ์ พวงทรัพย์ และคณะผู้วิจัย

ณ ห้องประชุมปวย อังการณัฒ์ ชั้น 7 สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2557

โครงการวิจัยเรื่อง : “ การเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการคลังท้องถิ่น ”

นายพล เก้าเอี้ยน และคณะผู้วิจัย

การเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการคลังท้องถิ่น
นำเสนอโดย
นายณัฐพล ศรีทองนารง
วันอังคารที่ 22 เมษายน 2557
เทศบาลเมืองกุฏทอง จังหวัด ปทุมธานี

ณ ห้องประชุมปวย อังภากรณ์ ชั้น 7 สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2557

สศค.
www.ssc.go.th

โครงการวิจัยเรื่อง : “ การศึกษาแนวทางการปรับปรุงระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและรองรับการเข้าสู่ การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ”

นางภัทราศรัย พานิชวงศ์ และคณะผู้วิจัย

ณ ห้องประชุมปวย อังภากรณ์ ชั้น 7 สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2557

รายชื่อโครงการวิจัย ของ สศค.

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 - 2557

รายชื่อโครงการวิจัยของ สศค. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 - 2557

ปีงบประมาณ 2551

- 1) การศึกษาผลกระทบของรายจ่ายเพื่อสวัสดิการการรักษาพยาบาลของข้าราชการลูกจ้าง และพนักงานของรัฐต่อภาระทางการคลัง
- 2) ดัชนีชี้วัดในการบริหารจัดการสถาบันการเงินเฉพาะกิจ
- 3) การพัฒนาระบบการออมระยะยาวของประเทศไทย
- 4) กระแสโลกาภิวัตน์ด้านเงินทุนและเศรษฐกิจฐานรากของไทย
ในทศวรรษหน้า
- 5) การศึกษาภาระทางการคลังจากการให้สวัสดิการทางสังคมของรัฐบาล
ในกรณีศึกษาโครงการประกันสังคม และโครงการหลักประกันสุขภาพ
ถ้วนหน้า
- 6) การบริหารจัดการคุณภาพการออมและการลงทุนของประเทศ
- 7) แนวทางการปรับปรุงโครงสร้างกระทรวงการคลัง
- 8) การพัฒนาระบบการวิเคราะห์ข้อมูลภาคการคลังของประเทศไทย
- 9) การศึกษาแนวทางการพัฒนาสถาบันการเงินเฉพาะกิจ
- 10) การจัดระบบการออมเพื่อสวัสดิการการชราภาพให้แก่แรงงาน
นอกระบบโดยใช้กลไกชุมชน

ปีงบประมาณ 2551

- 11) การศึกษาวิจัยทางการคลังของประเทศไทย (อดีตสู่ปัจจุบัน) และแนวทางในการเสริมสร้างวินัยทางการคลังตามหลักสากล
- 12) การปรับโครงสร้างรายได้ของรัฐบาลชดเชยการลดลงของภาษีศุลกากร
- 13) การศึกษาข้อดี/ข้อเสียและความเหมาะสมของการอนุญาตให้มีการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่มีทองคำเป็นสินค้าอ้างอิง (Gold Derivatives)
- 14) การศึกษาผลกระทบจากการยกเลิกให้เงินชดเชยภาษีอากรแนวทางแก้ไขปัญหาและมาตรการรองรับอื่น ๆ สำหรับผู้ส่งออก
- 15) การคาดการณ์และการประเมินผลของมาตรการภาษีและไม่ใช่ภาษีต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภครายของไทย
- 16) การติดตามสถานการณ์และผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากต่างประเทศ
- 17) การสร้างระบบการออมเพื่อการชราภาพสำหรับแรงงานนอกระบบ
- 18) การศึกษาระบบการกำกับดูแลระบบบำเหน็จบำนาญที่เหมาะสม

ปีงบประมาณ 2552

- 1) ผลกระทบของเงินทุนเคลื่อนย้ายในกลุ่มประเทศอาเซียน+๓ ต่อระบบเศรษฐกิจไทยและประเทศสมาชิก
- 2) ความรู้ความเข้าใจของผู้ฝากเงินและผู้ถือกรรมธรรม์และนัยต่อการพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน
- 3) โลกาภิวัตน์ด้านเงินทุนและตลาดทุนไทย
- 4) การศึกษาภาระทางการคลังจากโครงการร่วมทุนระหว่างภาครัฐ และเอกชน กรณีศึกษาโครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าอิสระรายใหญ่
- 5) กรอบการเจรจาที่เหมาะสมในการจัดการทำความตกลงเขตการค้าเสรีภาคบริการด้านการเงินของไทย

ปีงบประมาณ 2553

- 1) การพัฒนาเครื่องมือทางการเงินสำหรับเกษตรกร : กรณีศึกษาการประกันภัยพืชผลโดยใช้ดัชนีสภาพอากาศในประเทศไทย
- 2) นโยบายการกำกับดูแลเพื่อพัฒนาการแข่งขันในธุรกิจทางการเงินในประเทศไทย

ปีงบประมาณ 2554

- 1) การศึกษาเพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารความเสี่ยงทางการคลังเชิงรุกโดยวิธีจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อลดภาระทางการคลังที่เกิดจากร้ายพิบัติธรรมชาติ
- 2) นโยบายกองทุนขนาดใหญ่ภาครัฐภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ด้านเงินทุน
- 3) การพัฒนาระบบการวิเคราะห์ศักยภาพการผลิตของประเทศไทยโดยใช้นโยบายการคลัง
- 4) การศึกษาความเหมาะสมในการให้ความคุ้มครองเงินฝากแก่ผู้ฝากเงินบางประเภทของสถาบันคุ้มครองเงินฝากเพื่อความเป็นธรรม
- 5) แผนยุทธศาสตร์การเข้าสู่ตลาดสาขาบริการการเงินในประเทศลาวและกัมพูชาภายใต้แผนการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558
- 6) บทบาทของระบบการเงินระดับฐานรากในการส่งเสริมการเข้าถึงบริการทางการเงิน
- 7) การศึกษาผลกระทบของภาษีมูลค่าเพิ่มต่อการสร้างความเป็นธรรมในการกระจายรายได้และเศรษฐกิจของประเทศไทย
- 8) การศึกษาแนวทางการใช้มาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลและแก้ไขปัญหาเจ้าหน้าที่นอกระบบ

ปีงบประมาณ 2555

- 1) การจัดทำดัชนีวัดระดับความพร้อมในการริเริ่มสกุลเงินอาเซียนและการศึกษาผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยภายใต้สกุลเงินอาเซียน
- 2) การศึกษาเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มรายจ่ายด้านสวัสดิการสังคมของภาคสาธารณะเมื่อเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
- 3) การศึกษาเปรียบเทียบภาวะเปราะบางภายในประเทศสมาชิกอาเซียนเกี่ยวกับการเปิดเสรีสาขาธนาคารพาณิชย์และหลักทรัพย์เพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

โครงการวิจัยของข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง (HiPPS)

- 1) นโยบายและมาตรการภาษีเพื่อความเป็นธรรมในการกระจายรายได้: ประสบการณ์จากต่างประเทศและแนวทางในการประยุกต์ใช้ในประเทศไทย
- 2) ส่องกล้องมองเงินเพื่อไทยบทบาทภาครัฐและมาตรการรับมือ
- 3) แนวทางในการค้าประกันสินเชื่อ SMEs อย่างยั่งยืน

ปีงบประมาณ 2556

- 1) การศึกษาวิจัยและพัฒนามาตรการด้านการเงินการคลังที่มีผลต่อการสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัยไทยให้เข้าสู่ตลาดอาเซียน
- 2) การศึกษาปัจจัยที่เอื้อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันและแนวทางในการจัดการและป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันของส่วนราชการในกระทรวงการคลัง
- 3) การพัฒนากองทุนเพื่อการลงทุนระหว่างประเทศของรัฐ
- 4) ระบบติดตามความผันผวนของเศรษฐกิจและการเงินโลก และประเมินภัยต่อเศรษฐกิจไทย
- 5) การศึกษาแนวทางการนำ Negative Income Tax มาใช้ในประเทศไทย
- 6) การพัฒนากฎหมายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคในการใช้บริการทางการเงิน
- 7) การศึกษาระดับเงินคงคลังที่เหมาะสม
- 8) การวิเคราะห์ความยั่งยืนทางการคลังของไทย

ปีงบประมาณ 2557

- 1) ศึกษาวิจัยและพัฒนามาตรการด้านการเงินการคลังเพื่อสนับสนุน
นักธุรกิจไทยในการลงทุนทางตรงในเมียนมาร์
- 2) การศึกษาเพื่อพัฒนากฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวกับการเลี่ยงภาษี
จากการลงทุนในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย
- 3) การพัฒนามาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียว
- 4) การเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนการคลังท้องถิ่น
- 5) การศึกษาแนวทางการปรับปรุงระบบภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและรองรับการเข้าสู่การเป็น
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณา และประเมินผลงานวิจัย
โครงการวิจัยที่ได้รับจัดสรรเงินงบประมาณ
ของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

โครงการวิจัย

1. การศึกษาและพัฒนามาตรการด้าน
การเงินการคลังเพื่อสนับสนุนนักธุรกิจไทย
ในการลงทุนทางตรงในเมียนมาร์

2. การศึกษาเพื่อพัฒนากฎหมายภาษีอากร
ที่เกี่ยวกับการเสียภาษีจากการลงทุน
ในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

3. การพัฒนามาตรการทางการเงินเพื่อ
สนับสนุนเศรษฐกิจสีเขียว

4. การเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผน
การคลังท้องถิ่น

5. การศึกษาแนวทางการปรับปรุงระบบ
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เพื่อเพิ่มขีด
ความสามารถในการแข่งขัน และรองรับ
การเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายเนวิน สิ้นสิริ
2. นางสาวเพ็ญศรี สุธีรสถานต์

1. ดร. ศิริัญญา ดุสิตนานนท์
2. ศ.ดร. สุเมธ ศิริคุณโชติ

1. ดร. ทวารัฐ สูตะบุตร
2. รศ.ดร. ภัทรกิติดี เนตินิยม

1. นายวีระชัย ชมสาคร
2. ดร. รพีสุภา หวังเจริญรุ่ง

1. ดร. ภาวิน ศิริประภาณุกุล
2. นางหัสภาญจน์ ภิงคารวัฒน์

ส : เสนอแนะอย่างมีหลักการ
ค : ศึกษาอย่างไม่หยุดนิ่ง
ค : คนคลังที่มีคุณภาพ